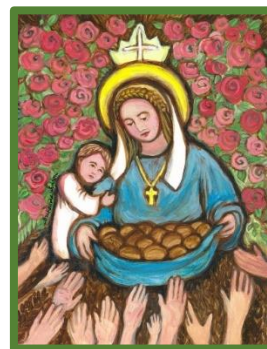

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk

8. årg., nr. 2, 2019

Kære Menighed

Den nedenstående refleksion blev skrevet inden Påsken. Jeg håber, den også kan bruges, skønt dette års Påsketid nærmer sig sin aften. Også af jer i Sankt Elisabeths menighed, skønt refleksionen blev til i Vor Frue kirke i Slagelse.

Præludium:

Udefra kommer lyden af noget, der minder om et trommespil. Rytmerne gentager sig selv, skønt ikke særligt regulært. Nogle børn spiller bold ved siden af. Ud fra rytmernes karakter gætter jeg, at der spilles basketball. Så blev spillet afbrudt. Ganske kort før kirkeklokken (i Vor Frue Kirke) indefra indbød mig til Angelus: betragtningen af inkarnationens mysterium i fællesskab med Jomfru Maria og Ærkeengel Gabriel. Alt dette, imens jeg sidder på kirkebænken og prøver at samle tanker til denne tekst – en faste/påske refleksion til sognebladet.

Annekset til præludium:

Trommelyde, boldspil, kirkeklokker. Og egentlig også en hel del trafikale effekter. Alt dette fortæller, at livet går sin gang. Det har det altid gjort. Og midt i al den gang læner jeg mig til kirkerummets fred. I sin fredsommelighed gemmer den, og af og til afslører den de mest dramafyldte begivenheder – Guds frelsende mysterier, som i de dage vil lade sig markere med en ekstra intensitet. Verden med trommelyde, boldspil og trafikale effekter har brug for ikke at lukke sig helt om sig selv, men netop for at opdage kirkerummets stille udsagn.

Sanctorum communio (De helliges fællesskab):

Hvilke udsagn? Mit blik retter sig mod Altret, mod Tabernaklet. Jeg prøver at lytte til tegnene fra de to særlige steders Guddommelige Vært. Så går mit blik forbi vidnerne om denne Vært: Jomfru Maria

ledsaget af både Skt. Ærkeengel Gabriel og Skt. Monfort. Så vandrer mit blik til Skt. Josef, og Sankt Ansgar. De to unge – skønt fra gamle dage – helgeninder og martyrer: Barbara og Katharina af Alexandria får også min opmærksomhed. Og min vældige Navnebroder, Ærkeengel Michael. Blot en enkelt tanke om en enkelt af de nævnte (ikke at glemme Værten – Den Treenige Gud) giver mig en fornemmelse af et fællesskab om det vigtigste i livet. Et sikkert fællesskab om det vigtigste i livet. Her er man aldrig alene.

Sacerdos Summus, Christus (Den Højeste Præst, Kristus):

Den 1. Søndag i dette års Faste- og bodstid (den 10. marts 2019) under menighedens Højmesse indviede vi (sognepræsten og menigheden til stede) den nye Jesusfigur i sin korsfæstede udgave. Den blev placeret på korset ovenover Højaltret.

Ingen frelse uden Kristus:

Egentligt er det mening, at den Korsfæstede bør være et udtryk for alt – altså ikke kun for lidelsen og døden, men netop for alt, hvad vi tror på. Her kommer vi både raske og syge, glade og triste. Her kommer vi alle (uden undtagelser) som påvirkede af vore synder og dog forhåbningsfulde ved, at Han sætter os helt fri fra denne påvirkning.

Omvendelse:

I den korsfæstede, ja selv i den døde, finder vi adgang til trøst – Han er med os, når vi lider; til omvendelse – når vi i den Korsfæstede betragter prisen for vor frelse; til opstandelsen og det evige liv – ved at erfare, at Hans lidelse og død er reel og alligevel ikke endegyldig.

Sognepræst: p. Michal Bienkowski, Frederiksgade 7, 4200 Slagelse

Tlf. 58 52 06 45; mobil: 20 72 89 51, e-mail: mb@katolsk-vestsj.dk. Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Formand for menighedsrådet: Marymalar Elden, e-mail: eldenmarymalar@gmail.com

Redaktør af sognebladet: Birgit Bidstrup Jørgensen, e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Nærmere, Gud, til Dig:

Her kommer vi for at finde det sikreste skjulested, et guddommeligt transportmiddel til at blive bragt helt til Gud: Hans sår. Ved dem (ved Hans sår) er vi helbredt – skrev inspireret af Helligånden Esajas (Es53,5), og efter ham fattede Peter den samme tanke (1.Pet2,24).

Eksempler:

Skrifterne vidner om flere eksempler på denne helbredelse. De mest markante var: "den gode røver" - den korsfæstede Kristus banede sig vejen til røverens hjerte. Som den sårede Herrens Tjener inspirerede Han røveren til en total omvendelse. Røveren kunne lukke sine øjne helt tryk for sin skæbne: **"I dag skal du være med Mig i Paradis"** /Luk23,43. Et andet eksempel går ud på betragtningen af den døde Jesus: **"Men da officeren og hans folk, der holdt vagt over Jesus, så jordskælvet og det andet, der skete, blev de rædselsslagne og sagde: "Sandelig, Han var Guds Søn."** /Matt27,54.

Nok postludium:

Fra indvielsesbønnen:

Giv os, at vi ved at betragte Jesus Kristus i denne figur af Ham, som allerede, mens Han hang på Korsets træ, og i sin frelsende død, udrettede det, som profeten Esajas skrev om, og som Apostlen Peter

mindede os om, at: **"Ved Hans sår blev vi /I/ helbredt."** (Es53,5; 1.Pet2,24), altid må søge Din barmhjertighed, bære dens frugt igennem hele vort liv ved at være i stand til at følge Jesu Kristi livseksempel, og blive mere og mere ligedannet med Ham, vor barmhjertige Frelser, så vi engang kan se Ham ansigt til ansigt der, hvor Han som den Opstandne sammen med Dig og Helligånden lever og regerer fra evighed til evighed. Amen.

p. Michal Bienkowski

Hører du vinden blæse? – Om at lytte til Helligånden

Pinse er Helligåndens fest. Guds egen ånd, som Han giver os for at hjælpe os på vejen til Ham. Når Kirkens ledere tager store beslutninger, beder de om Helligåndens vejledning. Men Jesus har også sendt Helligånden for at vejlede enhver af os.

Hver gang vi beder Fadervor, siger vi "Ske din vilje som i Himlen så og på jorden". Egentlig beder vi om, at Guds vilje må ske med os. Det betyder samtidig, at vi ønsker at gøre Guds vilje. Men hvordan kan vi vide, hvad Gud vil, vi skal gøre? Dét spørger de fleste kristne sig selv om indimellem.

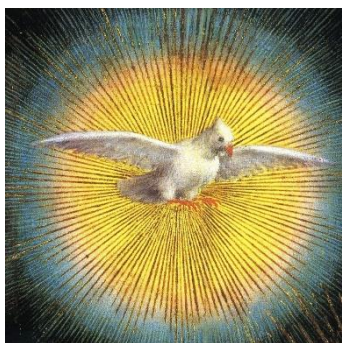
Da vi blev døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, indgik Gud en pagt med os om, at vi er Hans børn, og Han vil være vores Far i himlen. I firmelsens sakramente bekræfter Gud vores dåb: "Vær besejlet med Helligånden, Guds gave", siger biskoppen eller præsten, når han salver os med krisam. Salvelsen sætter et mærke på os, der er uudsletteligt ligesom dåben. Det betyder, at Helligånden, som vi har modtaget, er virksom i os livet igennem, hvad enten vi er bevidste om det eller ej.

Paulus skriver i brevet til Romerne (8, 26-27), at Helligånden virker i os ved at komme os til hjælp. Helligånden beder for os om, hvad vi virkelig har brug for, selv om vi ikke er klar over det.

Helligånden ønsker at give nogle særlige gaver til enhver kristen. Disse gaver giver os særlige kræfter, der overstiger vores naturlige evner, og giver

os mulighed for at blive Guds særlige redskaber i denne verden. Helligåndens syv gaver er visdom, forstand, gode råd, styrke, fromhed, kundskab og gudsfrygt.

Men en gave er ikke givet, før den er modtaget. Helligåndens gaver modtager vi, når vi beder om dem. Nogle gange er det godt at tænke på, når vi kæmper med at vælge mellem forskellige muligheder for, hvad vi skal gøre eller lade være med at gøre. Når vi ønsker at vælge det, Gud vil for os. Kan vi da høre, hvad Helligånden hvisker til os af gode råd om, hvad der er Guds vilje?

I sin lille bog "Hør du vinden blåsa?" (Hører du vinden blåse?) skriver præsten og karmelitermunken Wilfrid Stinissen om, hvordan vi kan bære os ad med lytte til Helligånden. Bogens titel henviser til profeten Elias, der ved, at når Gud kommer for at tale til os, taler han ikke højlydt som stormen, men sagte som vindens stille susen (1. Kong, 19, 11-13), så det gælder om at lytte koncentreret.

Helligånden griber ind på to måder

Helligånden kan meddele sig til os på to måder. Nogle sjældne gange griber Han *ekstraordinært* og meget dramatisk ind i vores liv, som det skete for den unge Maria, da ærkeenglen Gabriel pludselig stod foran hende og fortalte, at hun skulle føde Guds søn (Luk 1, 26-38).

Så ekstraordinært griber Helligånden kun ind i særligt udvalgte menneskers liv, og med det ekstraordinære følger altid en stor opgave i Guds tjeneste. Det ekstraordinære er ikke noget, vi selv bør stræbe efter at opleve. Maria havde bestemt heller ikke selv stræbt efter, at dette skulle ske. Hun blev forfærdet og spurgte sig selv, hvad det kunne betyde. Men hun kunne ikke overhøre engels stemme. Hun måtte træffe et valg.

Gud har givet os frihed til selv at beslutte, om vi vil modtage Helligåndens gaver, og om vi vil følge

Hans eller vores egen vilje. Maria kunne slet ikke overskue konsekvenserne af at følge Guds vilje, men hun valgte at sige: "Jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord". Maria sagde ja. Men vi har altid frihed til at sige nej til Gud.

Det kan være meget vanskeligt at skelne imellem, hvad der er Guds vilje, som altid fører til det valg, der er bedst for os, og hvad der er vores egen vilje, som ikke altid fører til noget godt, når vi er styret af, hvad vi har mest lyst til for vores egen skyld. Blandt alle forskellige valgmuligheder, må vi forsøge at skelne, hvilken Helligånden peger på.

Vi hører kun Helligåndens stille hvisken, hvis vi lytter efter den i bøn, men almindeligvis får vi ingen klare beskeder fra himlen. Vi er overladt til en indre fornemmelse af at blive draget mod det, som Helligånden vil, altså det som er Guds vilje med os. Det kan være en stærk draging, som f.eks. kaldet til at blive præst. Men Helligånden kan også være vores hjælper, når det gælder valg om uddannelse eller job, eller hvad vi skal gøre i konkrete situationer, hvor vi gerne vil gøre det rigtige.

At lytte til Helligåndens hvisken

Den første forudsætning for at høre Helligåndens hvisken er en grundlæggende holdning af åbenhed og villighed til ikke at foretrække det, man selv har mest lyst til, eller det som alle andre gør. Vi skal på en måde nulstille vores forventninger og lade alt være muligt. Så kan det ske, at flere muligheder melder sig, end vi først så. Dem skal vi forholde os åbent over for og overveje, om Guds vilje kan være i dem?

Den anden forudsætning er at vi med den åbne og villige holdning stiller os foran Gud og lader os gennemlyse af Hans blik uden at være i forsvar over for Ham og sige, at nu må Han ikke forlange det eller det af os. Vi skal stille os foran Gud i bevidstheden om, at han kender os bedre end nogen anden, og alligevel elsker Han os og vil os det bedste. Som Maria må vi lytte efter, hvad det kan være.

Uanset hvor åbne og villige, vi forsøger at være, kan vi ikke være helt sikre på, at vi forstår, hvad Gud vil. Wilfrid Stinissen nævner seks "tommelfingerregler", vi kan følge for at blive mere sikre.

1. En inspiration, der virkelig kommer fra Helligånden, vil altid være *i overensstemmelse med, hvad Bibelen lærer os*. Vores kald som døbt kristne er at følge Jesus. Derfor vil Helligånden

aldrig inspirere os til at gøre noget, der går imod, hvad Jesus selv ville gøre. "I skal elske hinanden, som jeg har elsket jer", sagde Jesus. Helligånden vil aldrig inspirere os til at gøre noget, der kun gavner os selv.

2. Hvad Helligånden siger, er *fornuftigt* og respekterer Guds skaberværk. Da Gud skabte verden, var Helligånden med, og dét, Helligånden siger til os, vil aldrig skade hverken noget, som Gud har skabt, eller være imod Gud selv, sådan som Han har åbenbaret sig selv for os op igennem historien.

3. Dét, der kommer fra Helligånden, *giver os fred*. Uro og usikkerhed om Guds vilje viger for en følelse af fred og af at være i harmoni med Gud og sit eget inderste selv. "Fred være med jer. Min fred giver jeg jer", sagde Jesus. I hver messe ønsker vi hinanden denne fred, der kommer af at følge Guds vilje. Dette punkt kan dog kræve lidt tålmodighed, for hvis Guds vil noget andet med os, end vi selv har lyst til, vækker det ofte modstand i os, og vi kan opleve en falsk fred, hvis vi lader være med at gøre, hvad Helligånden tilskynder os til. Men den fred varer ikke. Mange, der oplever et kald f.eks. til at blive præst, forsøger at flygte fra det, men hvis kaldet er ægte, oplever de en dyb og varig fred, når de vedkender sig deres kald og følger det. Ligesom Maria gjorde.
4. Helligånden *kræver ikke mere af os, end vi er i stand til at give*. Når vi kræver for meget af os selv, opleves det som en tung byrde, der gør os modløse. I så fald kommer disse krav ikke fra Helligånden. Måske skyldes de, at vi selv ønsker at gøre noget bemærkelsesværdigt i Guds (og andre menneskers) øjne. Det er en fristelse, som kan være svær at modstå. Men almindeligvis møder Helligånden os, som vi er med vores muligheder og begrænsninger og

indbyder os til at tage små skridt fremad. Ikke mere end vi kan klare.

5. Helligånden taler *konkret*. Hvad Helligånden siger til os, har sædvanligvis med vores konkrete situation at gøre, hvor noget må ændres her og nu. Idéer og impulser, som får os til at drømme os væk: "hvis jeg bare boede et andet sted, havde et andet job eller en anden mand/kone og flere penge, så ville alting være bedre", kommer ikke fra Gud. Impulser fra Helligånden gælder vores liv her og nu og vores næste skridt. Ofte gælder de en indre forandring, en omvendelse til Gud.
6. Vi må lytte til Helligånden i vores indre i fællesskab med Kirken. Det betyder, at ved vigtige beslutninger må vi være parate til at spørge et klogt menneske eller vores skriftefader til råds om, hvad Guds vilje kan være. Et menneske, der ikke bare snakker os efter munden, men vil medtænke de ovenstående punkter i sin vejledning til os. På den måde kan vi sikre os, at vi ikke kun lytter til, hvad vi helst selv vil.

Hvad gør vi, når vi ikke hører Helligånden?

De fleste kristne føler i perioder, at Gud er nær, så det ikke er vanskeligt at forstå Hans vilje. Men senere kommer der perioder, hvor det er, som om Gud er døv for ens bønner om at kende Hans vilje, og Gud svarer ikke på dem.

Men Gud er hverken døv eller stum. Når det virker, som om Han ikke svarer, er det, fordi Han siger noget, som vi ikke ventede. Når Han ikke svarer, som vi håbede, viser Gud, at Han ikke er en, der "fikser" ting for os. Han er større, end vi forstår, og Han vil, at vi skal lære Ham bedre at kende.

Gud taler, som Han vil. Vi kan aldrig på forhånd vide, hvad Han vil sige. Føles det, som om Gud tier, er det ikke nødvendigvis et dårligt tegn. Når vi tager imod Ham i Hans tavshed, og når vi fortsat lytter, kommer der en tid, hvor selv Hans tavshed lærer os, at Gud er den hellige, der overskrider alt, hvad vi kan fatte. Vi lærer at tilbede Ham.

Når vi ikke hører Guds stemme, og når Helligånden ikke taler til os, må vi mere end nogensinde holde os til dét vi ved gennem Guds ord i Bibelen, gennem Kirkens lære og vor sunde fornuft. Men hvis vi aldrig mærker Helligåndens sagte hvisken, kan det skyldes, at vi har fået en "høreskade" af kun at

lytte til vores egen vilje. Da må vi se grundigt efter i os selv, om vi har fjernet os for langt fra Gud. Måske må vi angre det forkerte, vi har gjort, og forson os med Ham igen.

Gud kender os godt nok til at vide, at vi kommer til at begå fejl. Men det vigtige for Gud er ikke, at vi lykkes med det, vi gør. Det vigtigste er, at vi ærligt søger at gøre Hans vilje.

Lad os glæde os over den Helligånd, vi har modtaget, og bede om Hans gaver. Ikke bare til pinse men hver dag.

Af: Birgit Bidstrup Jørgensen

Kærlighedens korstog

Et korstog er en form for krig, hvor man drager ud for at forsvare noget, der er helligt.

Et korstog behøver ikke være noget, der foregik i middelalderen. Læs her om "Kærlighedens korstog" og tænk over, om det ikke er højst aktuelt i dag? "Kærlighedens korstog" udtrykker, hvor helleg næstekærligheden er for kristne.

Det er formuleret af den polske kardinal Stefan Wyszynski (1901-1981), hvis saligkårsproces blev indledt i 2017. Kardinal Wyszynski sad fængslet i tre år for sin åndelige modstand mod det ateistisk-kommunistiske styre i Polen i tiden efter 2. Verdenskrig. Her er et udtryk for hans modstand:

1. Respekter alle – Kristus bor i ethvert menneske. Vær forstående over for andre – de er dine brødre og søstre.
2. Tænk godt om alle – tænk ikke dårligt om nogen. Forsøg at finde noget godt selv i de værste tilfælde.
3. Tal altid godt om andre – tal ikke nedsættende om nogen. Gør det godt igen, hvis dine ord skader andre. Væk ikke strid mellem andre.
4. Tal kærligt til alle. Hæv ikke stemmen. Brug ikke eder og bandeord. Lad være med at irritere andre, og få dem ikke til at græde. Trøst andre. Vær venlig.

5. Tilgiv alle for alle ting. Bær ikke nag. Vær altid den første til at række hånden ud som tegn på forsoning.
6. Handl altid til din næstes fordel. Gør godt mod andre, sådan som du ville ønske, de gjorde mod dig. Tænk aldrig på, hvad andre skylder dig, men tænk altid på, hvad du skylder dem.
7. Vis medfølelse, når andre lider. Vær hurtig til at trøste, give gode råd, hjælpe og vise venlighed.
8. Udfør dit arbejde omhyggeligt – andre har gavn af frugterne af dit arbejde, ligesom andres arbejde gavner dig.
9. Vær aktiv i dit samfund. Vær åben over for de fattige og de syge. Del med dem, hvad du har. Vær opmærksom på, hvad mennesker omkring dig har brug for.
10. Bed for alle, også dine fjender og modstandere.

Børneundervisning efterår 2019

Annelies van der Meer tilbyder undervisning af børn fra 1.-3. klasse næsten hver lørdag som forberedelse til 1. kommunion.

Børn fra 4.-6. klasse tilbydes undervisning på følgende dage af enten Birgit Bidstrup Jørgensen eller Birthe Hjort:

August: den 31.

September: den 14. og 28.

Oktober: den 12. og 26.

November: den 9. og 23.

December: den 7. Den 14. Luciaoptog

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Lørdage: Kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans kl. 15.10: Rosenkrans; kl. 15.30 Søndagsmesse.

Ingen messe på søndage.

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse.

Torsdag kl. 08.00: Hverdagsmesse

Se opdateret kalender på www.katolsk-vestsj.dk. Her findes også opslag om andre arrangementer.